

Una altra reforma a mitges tintes?

La reforma laboral que vol impulsar el Govern de Zapatero topa, de moment, amb els recels dels sindicats majoritaris i de la Patronal. Amb l'objectiu de reduir la temporalitat dels contractes, s'imposen altres criteris que no agraden als agents socials ni empresarials, per motius diferents.

Fa vuit mesos que el Govern espanyol i agents socials negocien la reforma laboral. L'executiu vol tenir-la enllestida abans de final d'any, però ara per ara les posicions entre treballadors, empresaris i el mateix executiu estan molt allunyades. Zapatero va condicionar la reforma al consens, però, si es manté el desacord, la nova normativa podria ser tramitada directament pel Congrés.

Posar fi a l'elevada temporalitat del mercat laboral espanyol. Aquest és un dels objectius principals que vol afrontar l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero i l'eix sobre el qual hauria de girar la reforma laboral que actualment negocia amb sindicats i patronal.

L'estat espanyol és un dels països de la UE amb més treballadors temporals, el 34% del total. Aquest percentatge augmenta any rere any i fa que, actualment, 5,5 milions d'assalariats a tot l'estat tinguin un contracte eventual.

Sens dubte, aquesta és una de les xacres que l'executiu vol frenar apostant

fort per generalitzar els contractes indefinits. Una de les mesures proposades és convertir en fix qualsevol empleat que hagi encadenat dos o més contractes temporals en menys de dos anys. A més, s'estudia la possibilitat de reduir les cotitzacions i ampliar les bonificacions als empresaris que contractin de manera indefinida homes de setze a trenta anys, un col·lectiu que fins ara quedava exclòs d'aquestes ajudes.

Els sindicats es mostren oberts a aquesta proposta, però afegeixen la necessitat de limitar encara més els motius pels quals es pot fer un contracte temporal. Per la seva part, els empresaris condicionen l'extensió massiva dels contractes indefinits a una reducció de les indemnitzacions per acomiadament.

Acomiadaments més barats. Precisament, la quantitat que ha de pagar l'empresa a un treballador quan l'acomiaada és un altre dels cavalls de batalla d'aquesta reforma laboral. La patronal

CEOE demana la generalització d'uns nous contractes indefinits que estableixin indemnitzacions màximes de 33 dies per any amb un límit de 24 mensualitats. Aquest nou contracte substituiria el model actual, que fixa una indemnització per acomiadament de 45 dies per any amb un màxim de 42 mensualitats, i que, segons la patronal, és el que utilitza el 60% dels contractes indefinits que es fan a tot l'estat.

El Govern no veu amb mals ulls la retallada dels costos d'acomiadament si això signifiqués un augment de les contractacions indefinides, mentre que per als sindicats la fórmula no s'hauria de generalitzar i hauria d'anar destinada només a fomentar l'ocupació. Si no és així, asseguren, la reforma dels contractes només servirà per convertir contractes fixos en altres d'iguals però amb l'acomiadament més barat.

Un altre factor que pot servir per abaratir l'acomiadament és l'ampliació a les empreses de menys de cinquanta treballadors de la possibilitat que el Fons de Garantia Salarial (Fogasa) es faci

càrrec de fins al 40% dels costos d'acomiadament, sempre que la baixa es produeixi per problemes econòmics de l'empresa.

Menys temporalitat, menys accidents. La lluita contra la temporalitat del mercat laboral també busca posar fi a l'elevada sinistralitat, que provoca cada any la mort de centenars de treballadors. Fins al setembre, a tot l'estat havien perdut la vida a la feina 684 persones, un 12% més que durant el mateix període de l'any anterior. A més, al 2005 s'han registrat 605.000 accidents laborals. En aquest context, la proposta del Govern espanyol vol augmentar el control sobre les empreses que subcontracten part de la feina que fan per intentar retallar els costos laborals. Així, es proposa posar fi als contractes d'obra i serveis per a les empreses contractistes, i que aquests contractes se substitueixin per altres d'indefinitos, que es finiquitaran si la subcontractació perd la concessió. A més, per augmentar el control sobre aquestes empreses, s'amplia-

El Govern no veu amb mals ulls la retallada del cost d'acomiadament

rà fins a 2.000 el nombre d'inspectors de treball que supervisaran el compliment de la normativa.

Treballar fins als 66 anys. Una altra de les propostes és allargar la vida laboral, amb l'eliminació del sostre de la pensió màxima per a totes les persones que voluntàriament decideixin continuar treballant fins als 66 anys i en portin més de 35 cotitzant a la Seguretat Social. A més, sobre la taula també hi ha la proposta d'endarrerir dels 60 als 61 anys l'edat de jubilació voluntària. Tot plegat es vol acompanyar d'una sèrie de bonificacions als empresaris que mantinguin en plantilla els treballadors més veterans.

Festa per la joguina en català

Dissabte 17 de desembre al passeig Sant Joan (entre Mallorca i Rosselló)

11:30 ARTICULATS amb l'espectacle Gimcànik

12:30 EL TIO VICENT el conta-contes

13:30 EL MAG STRUC!

amb tallers de maquillatge, corones reials, ludoteca, globus, castell inflable, malabars, patges reials per donar les teves cartes, jocs mecànics amb Guixot de 8, jocs de pc...

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

www.plataforma-lengua.org

EN CATALÀ, JUGUES?

El llegat de Juan Carlos Aparicio

La normativa actual del mercat laboral data del 2001. Amb el PP al poder, el llavors ministre de Treball, Juan Carlos Aparicio, decidia tirar pel dret i, davant la falta de consens entre els agents socials, va aprovar unilateralment la reforma laboral. Aquesta llei estenia el contracte indefinit de foment de l'ocupació (amb un acomiadament de 33 dies per any) als joves d'entre setze i trenta anys, a les dones i als aturats de llarga durada. A més, per als contractes temporals, fixava una indemnització de vuit dies per any treballat. Aquesta reforma laboral va anar precedida de l'anomenat *decretazo* del maig del 2002. Una altra vegada sense consens, Aparicio reformava el sistema de protecció dels aturats i de millora de l'ocupació. Un decret llei que, entre altres mesures, obligava qualsevol aturat a acceptar feines que no s'adaptessin al seu perfil amb sous més baixos que el que reben per la prestació d'atur o lluny de casa seva. La vaga general del 20 de juny del 2002 va parar els peus a Aparicio, que va dimitir un mes després. El seu lloc a la cartera de Treball l'ocupava Eduardo Zaplana, que es va veure obligat a suavitzar el contingut de les reformes proposades pel seu predecessor.

A la feina, tots iguals. Un altre dels fronts oberts és el de la igualtat a la feina. El Govern vol que les empreses estiguin obligades a tenir uns plans que garanteixin la igualtat d'homes i dones. A més, la reforma laboral pot incloure la possibilitat que els pares demanin un permís de paternitat independentment del de la dona. Els sindicats estan d'acord amb aquestes iniciatives i reclamen que les empreses, en igualtat de

mèrits, donin prioritats a les dones en l'accés al lloc de feina. Una demanda que la patronal, d'entrada, és reticent a acceptar, ja que, tot i apostar per la igualtat d'oportunitats, considera que aquesta no ha de ser imposada per ningú, ni pel Govern ni per sindicats.

Si no hi ha acord, al Congrés. El Govern espanyol, amb el ministre Jesús Caldera al capdavant, confia de poder

tancar un acord amb els agents socials durant les properes setmanes. Un consens que també esperen obtenir de les negociacions de la reforma de la Seguretat Social que es fan en paral·lel, i la creació de nous drets per a les persones dependents. Però, ara per ara, les posicions són distants. La patronal diu que les propostes que fins ara ha fet l'executiu fan gairebé impossible un acord, ja que representen "l'acostament a les tesis dels sindicats: una regulació més cara, més rígida i més intervencionista", assegura Juan Jiménez Aguilar, secretari de la CEOE.

Per la seva banda, els sindicats pensen que cal continuar negociant, tot i que recreen del paper que fins ara ha fet la patronal. "Véuen a les reunions, però fins ara els hem vist poc disposats a negociar o a arribar a acords en temes importants. No mostren interès ni quan els parlen de les bonificacions", afirma Dolores Liceras, secretària d'ocupació de CCOO.

Els mediadors de l'executiu de Zapatero confien a poder acostar posicions. I si no és així, no descarten que la reforma laboral sigui aprovada pel Congrés sense el consens dels agents socials.

Albert Aguilera

Breus

Proposta de reducció de vacances d'estiu a Ford

Ford España, SA, implantada a Almusafes des de l'any 1977, ha plantejat als treballadors la reducció de les seues vacances d'estiu, tot i que no el còmput total de dies festius, establert en 33 dies laborals l'any –no hi entren, doncs els caps de setmana estiuencs–. Per motius de producció –que ja han obligat a suspendre les tres jornades de producció extra previstes per a tres dissabtes del novembre passat–, l'empresa entén que les vacances actuals d'estiu –la darrera setmana de juliol i les tres primeres d'agost– seria millor redistribuir-les de la manera següent: del 22 de juliol al 15 d'agost, més una setmana de vacances –la que falta– per a Setmana Santa. El comitè d'empresa, reunit el dilluns passat, 28 de novembre, s'ha negat, en primera instància i per unanimitat, a acceptar la proposta.

Per una altra banda, i encara dins de la factoria de Ford –motor de l'economia valenciana, ja que representa bona part de les exportacions–, els responsables volen que el pròxim expedient de regulació d'ocupació, que hauria d'afectar unes 150 persones, impliqui una jubilació amb el 85% del salari actual, mentre que fins ara sempre ha estat el 90%. Els sindicats s'hi oposen, entre altres raons perquè no garanteix compensacions en cas que l'edat de jubilació es retardara més enllà dels 65 anys.

L'opa de Gas Natural, només a l'espera de la CNE i el TDC

L'opa hostil de Gas Natural sobre Endesa supera els tràmits legals. Ara l'operació resta a l'espera del veredict de la Comissió Nacional de l'Energia –que s'ha fixat el límit del dia 20 de desembre–, que determinarà si la compra afecta la competència en el sector energètic. Amb tot, aquest informe de la CNE no serà vinculant per a la decisió final que prendrà el consell de ministres. Sí que ho és, però, l'informe del Tribunal de Defensa de la Competència, que s'ha d'emetre abans del 7 de gener, en què es determinarà si l'opa fa perillar el lliure mercat. En aquest sentit, un exvocal de la CNE, Miguel Angel Lasheras, ha advertit que només es pot donar llum verda a l'opa establint dures condicions a la gasista catalana, sobretot en l'acord amb Iberdrola per repartir els actius d'Endesa.